

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en redegørelse om fordele og ulemper for indførelse af skattemæssig fradrag til Grønlandske slædehundejernes forbrug af hundefoder, for at beskytte den grønlandske slædehund.

(Medlem af Inatsisartut, Doris J. Jensen, Siumut)

Svarnotat

(Naalakkersuisoq for Finanser)

1. behandling

Der bliver færre slædehunde i Grønland. Som forslagsstilleren selv nævner, er denne udvikling drevet af mange faktorer. Men tendensen til at flere og flere fravælger slædehunde til fordel for f.eks. snescootere er ikke til at tage fejl af.

Naalakkersuisut finder dog, at vores kultur ligesom slædehunden er stærk, og der er derfor ingen fare for, at slædehundekulturen vil uddø. Men kulturen vil tilpasse sig tiderne, sådan som den altid har gjort.

Naalakkersuisut skal for det første pointere, at personer, der benytter slædehunde f.eks. som led i udøvelse af fisker-, fangst- eller turisterhvervet, *allerede* har fradrag for udgifter til hundefoder. Dette hænger sammen med, at *erhvervsdrivende* efter de gældende regler i skattelovgivning har fradrag for udgifter, der er afholdt for at erhverve indkomsten.

Formålet med forslaget er, at der som noget nyt ønskes et fradrag for borgernes private udgifter til hundefoder ud fra en betragtning om, at det offentlige skal understøtte slædehundehold som kulturel aktivitet.

Der gøres allerede meget for at fremme slædehunden som kulturel institution. Der er således i Finansloven for 2020 øremærket tilskud på 250.000 kr. til Avannaata Qimussersua. Derudover gives der omkring 800.000 kr. i tilskud fra tips- og lottemidlerne til tilsyn og kontrol med væddeløbet.

Såfremt Inatsisartut skulle anse tiltag på området som nødvendige skal jeg på vegne af Naalakkersuisut opfordre Inatsisartut til nøje at overveje, om det ikke var mere relevant at få undersøgt mulighederne for at indføre en tilskudsordning til hundefoder, fremfor at fremme denne målsætning gennem indførslen af et fradrag, som er fuldstændigt fremmed for vores skattesystem.

Fradrag for private udgifter medfører en risiko for misbrug, som afføder et behov for mere administration og yderligere kontrol. Misbrug kan f.eks. ske ved at borgerne fradrager højere udgifter til hundefoder, end de har haft, for derved at slippe billigere i skat. For at imødegå dette skal der udføres en vis løbende kontrol på området. Det indebærer, at borgerne skal opbevare dokumentation for deres udgifter til hundefoder i 5 år med henblik på, at denne dokumentation kan udleveres til Skattestyrelsen. I dag er der ikke ret mange borgere, som opbevarer deres kvitteringer for køb af hundefoder i 5 år. En fradragsløsning er dermed forbundet med større administrative byrder både for borgerne og for Skattestyrelsen. Der vil formentlig også skulle stilles krav om dokumentation for vaccination mod hundegalskab o.a. samt om arealtildeling til hundehold m.v.

En tilskudsordning synes i givet fald umiddelbart at være væsentligt nemmere at administrere. En tilskudsordning kan eksempelvis indrettes således, at der direkte gives tilskud til detailltedet til at nedbringe priserne på hundefoder i hundeslædedistrikterne. Alternativt kan tilskuddet opgøres og tildeles på baggrund af, hvor mange slædehunde personen har.

En redegørelse bør tillige inkludere en drøftelse af udgifterne til en sådan ordning og hvordan en tilskudsordning kan finansieres.

Som det fremgår af det anførte ser Naalakkersuisut imidlertid allerede på det foreliggende grundlag adskillige gode grunde, som taler imod forslagets realisering, og Naalakkersuisut ser det derfor heller ikke som hensigtsmæssigt at anvende offentlige ressourcer på en redegørelse om sagen.

Naalakkersuisut indstiller derfor beslutningsforslaget til forkastelse.